

יום אחד תמרי, אמא ואבא מאוד רצו לעלות לכדור הפורח.

אז הם התקשרו ליוסי מהכדור הפורח ושאלו אותו:

יוסי, הכדור הפורח פתוח היום? אפשר להגיע?

יוסי אמר: בטח, אין רוח ואין גשם, הכדור פתוח, בואו כמה שיותר מהר.

תמרי אמא ואבא, נכנסו לאוטו ונסעו לכדור הפורח. הם נסעו, ונסעו, ונסעו... עד שהגיעו.

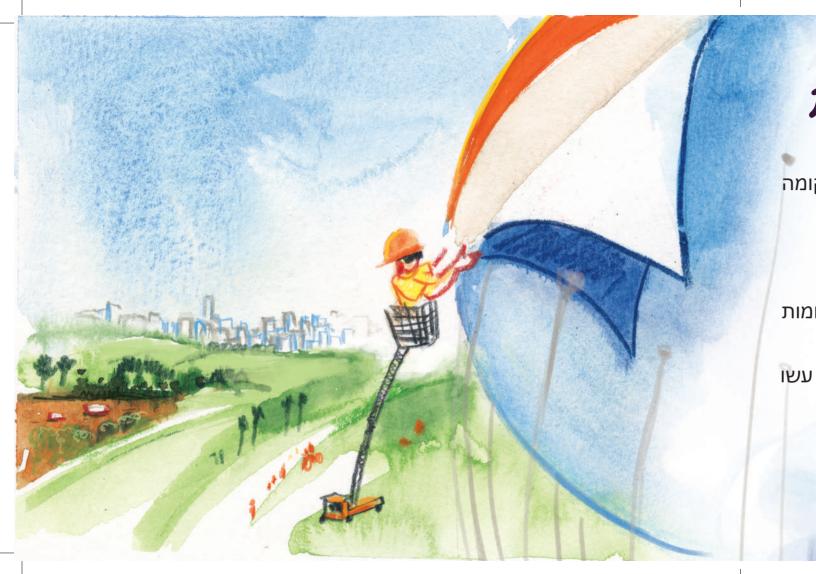
הם קנו כרטיסים ועלו לכדור הפורח.

ואז הם עלו ועלו ועלו ועלו... עד שהם הגיעו גבוה לשמים מעל העננים. ותמרי לא פחדה!

מלמעלה הם ראו את גן פנדה ואת נהר הירקון ואת הים ואת הבית של תמרי... וגם את האגם עם הסירות שנראו קטנות קטנות...

לתמרי קצת נמאס והיא כבר רצתה לרדת למטה. אז היא חיכתה בסבלנות והכדור הפורח התחיל לרדת למטה... והוא ירד וירד וירד... עד שהוא נגע באדמה. תמרי, אמא ואבא יצאו מהכדור הפורח וקנו ארטיקים. ארטיק אחד לאמא, ארטיק אחד לאבא וארטיק אחד לתמרי.

פרסואת כחולה, פרסואת כתואה

יום אחד תמרי ואבא נסעו מגן פנדה הביתה, באופניים.

כשהם הגיעו לכדור הפורח, הם ראו מנוף מוריד את הפרסומת הכתומה ובמקומה תולה פרסומת כחולה.

תמרי ואבא מאוד התפעלו.

בדרך חזרה הביתה, הם פגשו את האמו ושאלו אותו איך היה היום שלו.

הם איחלו לו לילה טוב, שיהיה לו נעים עם כל האיילים הנקודים, ושיחלום חלומות פז מתוקים.

הם נסעו ונסעו עד שהגיעו הביתה, אכלו ארוחת ערב טעימה, צחצחו שיניים, עשו אמבטיה, קראו סיפור והלכו לישון.

סוף הסיפור.

ארתון - דרכים מסואות

יום אחד תמרי ואבא נסעו לגן פנדה. כשהם הגיעו לכדור הפורח היה שם איש, שאמר להם שכל הדרכים חסומות כי היום יש תחרות בתל אביב שקוראים לה מרתון. הוא אמר שאי אפשר לעבור מפה, אבל אפשר לעבור משם. תמרי ואבא נסעו לשם.

כשהם הגיעו לשם גם שם היה איש, שאמר שאי אפשר לעבור מפה, אבל אפשר לעבור משם.

כשהם הגיעו לשם... גם שם היה איש, שאמר שאי אפשר לעבור מפה, אבל אפשר לעבור משם...

אבל כשהם הגיעו לשם... גם שם היה איש, שאמר שאי אפשר לעבור מפה, אבל אפשר לעבור משם...

תמרי ואבא היו מאוד מתוסכלים.

אבא אמר שאולי כבר לא נגיע לגן פנדה היום ולא נפגוש את החברים, כי כל הדרכים חסומות ואין איך לעבור.

תמרי אמרה: זוזו מפה כבר, תנו לי לעבור לגן פנדה ולראות את החברים שלי! אבל תמרי ואבא לא ויתרו ולא ויתרו!

הם נסעו דרך ההרים והגבעות, מצאו דרך והגיעו לרחוב קהילת ורשה.

כשהם הגיעו לרחוב קהילת ורשה התחיל לרדת עליהם גשם חזק. תמרי ואבא כבר היו קרובים לגן פנדה ומיהרו להיכנס לגן, איפה שיבש וחמים ונעים.

לירון הגננת פגשה אותם וסיפרה לָהם שכשהיא גרה בתל אביב גם לה לקח המון .

פאת המדש

יום אחד אבא נסע לאסוף את תמרי מגן פנדה. כשהוא נכנס לגן, הוא נזכר שהוא שכח את התיק הכתום בבית החדש.

תמרי ואבא נסעו לשם לקחת את התיק, אבל תמרי לא רצתה לעלות לדירה כי היא פחדה. אז היא הציעה פתרון שהיא תחכה בבניין בזמן שאבא עולה לקחת את התיק.

למחרת, אמא ותמרי נסעו לבית החדש. תמרי הצליחה להתגבר על הפחד, נכנסה עם אמא לבית וגילתה שאין שם רעש וזה לא כל כך מפחיד. היא פגשה את הבנאים החמודים: עומר, עלא וקאסם שעושה קסמים, וראתה את החדר החדש שלה.

סוף הסיפור.

ร็เอก กรา